

РЕШЕНИЕ

№ 19368

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Елица Василева, като разгледа дело номер **7402** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Монтажи“ ДЗЗД – [населено място], представлявано от С. Л. Я. чрез адвокат Д. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221723004538-091-001/22.02.2024г., издаден от М. Г. А. - Д. - орган, възложил ревизията, и Р. М. Майсторска - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 829/17.06.2024г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 148 796,678 лв. и са начислени лихви в размер на 35 737,38 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че събраните при ревизията доказателства удостоверяват реалното извършване на доставките и изводът за липса на такива е формиран при неправилно интерпретиране на фактическата обстановка и в противоречие с пряко относимите по спора доказателства. Намира, че е представил всички налични документи относно спорните доставки и по същество не са установени обективни факти, които пряко да сочат, че с тях не са документирани реално извършени доставки. Счита, че не може да носи негативни последици от действия на доставчиците – непредставяне на изисканите им документи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА. Жалбоподателят излага допълнително аргументи за нищожност на оспорения РА, тъй като не е издаден от органи по приходите от териториалната дирекция на НАП по седалището на ревизираното лице.

В съдебно заседание и по съществу на спора, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на изложените в нея подробни съображения. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221723004538-020-001/31.07.2023г., връчена на 11.08.2023г. по електронен път, изменена със Заповеди №Р-22221723004538-020-002/07.11.2023г. и №Р-22221723004538-020-003/07.12.2023г., издадени от М. Г. А. - Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповеди №З-ЦУ-869/03.05.2023г. и №З-ЦУ-1602/28.07.2023г. на зам. изпълнителния директор на НАП и №РД-01-379/04.05.2023г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Монтажи“ ДЗЗД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2020г. до 31.05.2023г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221723004538-092-001/25.10.2024г., връчен на 25.01.2024г. по електронен път. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221723004538-091-001/22.02.2024 г., издаден от М. Г. А. - Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и Р. М. Майсторска, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, връчен на 28.02.2024г. по електронен път. Установени са допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 148 796,678 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в размер на 35 737,38 лв.

Предмет на спор в ревизионното производство са задължения, произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и чл. 68. ал. 1, т. 1 и чл. 69. ал. 1 т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 по фактури, издадени от „Бюро Комунални услуги“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Хай Конструкшън“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /със сегашно наименование „Рила Милк Фууд“ ЕООД/, „Ев Ди Транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Супер Конструкшън“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Не се оспорва отказания на основание чл. 10а и чл. 68. ал. 1 във връзка с чл. 70. ал. 5 от ЗДДС данъчен кредит в размер на 1030.00 лв. по фактура №3485/09.03.2021г., издадена от единия съдружник „Бойчинов 2004“ ЕООД с ЕИК 131 188170, както и корекциите по отношение на декларираните доставки, за които е прието че не са реално осъществени, но начисленият данък се дължи на основание чл. 85 от ЗДДС.

„Монтажи“ ДЗЗД е неперсонифицирано лице, учредено между „Бойчинов 2004“ ЕООД с[ЕИК] и „ЕН-ЕФ-С“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] съгласно договор по Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ от 06.07.2020г. във връзка със спечелена обществена поръчка за изпълнение на ремонтни дейности.

Основна дейност на задълженото лице е извършване на строително-монтажни работи (СМР). Декларира доставки по изпълнение на обществени поръчки на Столична община и дирекция „Интеграция на хора с увреждания, програми и проекти“ към Столична община. Съгласно дадени писмени обяснения, дружеството не разполага с персонал, поради което строителните дейности са превъзложени на подизпълнители.

Въз основа на преценката на събраните при ревизията доказателства е прието, че съгласно действащата правна уредба, възникването и упражняването на правото на приспадане на данъчен

кредит е предпоставено от реалното извършване на доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 или чл. 9 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит не е свързано единствено и само с издаването на данъчни фактури и документалното отразяване на стопански операции в тях, а самият факт на издаване и притежаване на фактура с начислен по нея данък не е безусловно основание да се приеме реалното осъществяване на документираната с нея стопанска операция. Въз основа на горното е определено, че въпреки наличието и представянето на писмени доказателства от страна на ревизираното лице за получаване на процесните стоки и услугите нито то, нито който и да е от доставчиците е представил и не може основателно да се предполага, че притежава, доказателства за следните съществени за преценка верността на издадените от тях фактури обстоятелства: 1/ как, от кого и кога са придобити стоките - строителни материали, предмет на последваща продажба с получател „Монтажи“ ДЗЗД, къде са съхранявани, как са транспортирани при придобиването им и т.н.; 2/ как, кога и от кого са придобити материалите /строителни и/или други, вложени при извършване на фактурираните СМР; 3/ с какви инструменти, машини, оборудване и т.н. са извършени строителните дейности, независимо от основанието за ползването им; 4/ кои физически лица са извършили услугите по строителни ремонти - все дейности, изискващи специфични умения и квалификация.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 829/17.06.2024г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба, подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, изготвена от Е. К.. Според заключението на същата и въз основа на документите по делото стоките и услугите, предмет на процесните доставки са в изпълнение на сключени договори за обществена поръчка между жалбоподателя - „Монтажи“ ДЗЗД и Столична община, а именно: Договор СОА20-ДГ55-638/29.10.2020г., сключен между Столична община и „Монтажи“ ДЗЗД и Договор СОА21-ДГ55-735/05.11.2021г., сключен между Столична община и „Монтажи“ ДЗЗД.

Във връзка с изпълнение на договорите са подписани следните документи:

По Договор СОА20-ДГ55-638/29.10.2020г., сключен между Столична община и „Монтажи“ ДЗЗД: Сметка Обр.22; Протокол за приемане на извършени СМР от 01.03.2021г.; Приемо-предавателен протокол за фактическо приключване на СМР от 04.02.2021г.; Констативен протокол от 28.01.2021г.

По Договор СОА21-ДГ55-735/05.11.2021г., сключен между Столична община и „Монтажи“ ДЗЗД: Сметка Обр.22; Протокол за приемане на извършени СМР от 06.12.2022г.; Констативен акт от 28.10.2022г.

За да установи налице ли са данни относно влягане на стоките и услугите по процесните фактури и съответстват ли доставките със сключените договори за обществена поръчка между жалбоподателя - „Монтажи“ ДЗЗД и възложителя - Столична община, експертът е изготвил таблици за сравнителен анализ.

След като е започнал да обвързва информацията в сравнителната таблица, експертът е установил, че са налице различия в наименованията и количествата на извършените дейности от доставчиците по процесните фактури и актуването на Столична община. От получения сравнителен анализ и след обстоен преглед на информацията в него, вещото лице не може да даде

категоричен отговор на така поставените въпроси, тъй като няма специални технически знания доколко обвързаните позиции са съответстващи по вид и количество, за което прилага извадка от двата обекта: Обект "Неотложен ремонт на покрив на сграда в кв. Х. Д., [улица]" и Обект "Строително - ремонтни дейности в Дом за пълнолетни лица с деменция - К., [улица]-202".

Таблиците със сравнителните данни на двата обекта, са приложени към заключението като Приложение № 1 - Сравнителен анализ на извършените дейности за обект "Неотложен ремонт на покрив на сграда в кв. Х. Д., [улица]" и Приложение № 2 - Сравнителен анализ на извършените дейности за обект "Строително - ремонтни дейности в Дом за пълнолетни лица с деменция - К., [улица]-202".

Също така при сравняване на данните, експертизата е открила следното несъответствие в Приемо-предавателен протокол за приемане и изплащане на извършени строително монтажни дейности от 23.02.2021г. между „Монтажи“ ДЗЗД и „Ев Ди Транс“ ЕООД за обект "Неотложен ремонт на покрив на сграда в кв. Х. Д., [улица]", общата стойност записана в Протокола е 200 240,00 лева без ДДС, а при събиране отделно на позициите от протокола стойността е 212 310,00 лева без ДДС. Същевременно фактурната стойност е 196 000,00 без ДДС.

На въпроса има ли заприходени количества от стоките, предмет на доставките в счетоводството на доставчиците, вещото лице сочи, от доказателствените материали по делото, данни за влагани стоки (по-скоро в случая материали), са налични само за доставчик „Ев Ди Транс“ ЕООД от стр.274 до стр.306 от Приложение 2/3 към делото, за обект "Строително - ремонтни дейности в Дом за пълнолетни лица с деменция - К., [улица]-202". От наличните материали по делото, експертизата не може да даде категоричен отговор на така поставените въпроси, тъй като няма специални технически знания, как материалите за които са предоставени справки за заприхождаване и изписване следва да бъдат обвързани с актуваните към Столична община, подробно описано в Констативно-съобразителната част.

Съгласно Банково извлечение от стр. 417 до стр.444 и хронологични ведомости от стр. 492 до стр. 539 на Приложение 2/3 от делото, както и изисканите платежни документи и счетоводни регистри за доставчик „Бюро Комунални услуги“ ЕООД, които не са налични по делото, експертизата установява, че са извършвани плащания по всички процесни фактури, всички осъществени по банков път, подробно описано в Констативно-съобразителната част.

По искане на жалбоподателя и с оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, извършена от инж. Й. Н.. Според заключението на СТЕ материалите и услугите, предмет на процесните доставки, са в изпълнение на сключените договори за обществена поръчка между жалбоподател Монтажи ДЗЗД и Столична община: 1. Договор СОА 20-ДТ-55-638/29.10.2020 г. между СО и Монтажи ДЗЗД; 2. Договор СОА 21-ДТ-55-735/05.11.2021 г., сключен между СО и Монтажи ДЗЗД. Във връзка със сключените договори са подписани актове обр. 19, като са актувани от СО всички видове СМР. Именно на база актуваните СМР се извършва плащането. Според експерта видовете СМР са скрити работи. Единствено може да се направи съпоставка между видовете СМР, представени от изпълнителя, и тези, които са актувани от СО. След сравнителния анализ и обстоен преглед на информацията не може категорично да се каже доколко вложените материали са в съответствие по вид и количество, т.к. са скрити видове СМР. Единствено може да се приема, че актуваните от СО количества са на извършените видове СМР. Установяват се някои различия, които са отразени до голяма степен в актуваните от СО СМР, на база на които е извършено плащане. Относно въпроса дали материалите, за които е представена справка за заприхождаване и изписване, актувани от СО, подробно описани в СТЕ, са вложени.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи

по съществуващото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваване на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагането на ревизия. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, РА се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. Ръководител на ревизията е този орган по приходите, посочен в заповедта за възлагане (чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК), а органът, възложил ревизията, е органът по приходите, на който са делегирани правомощията за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. В конкретният случай е безспорно, че органите по приходите, издали спорния РА изпълняват функции на органи по приходите в ТД на НАП – [населено място] във времето на провеждане на ревизионното производство. Не е спорно също така, че ревизираното лице към същия момент е с постоянен адрес в [населено място]. На основание чл. 7, ал. 1 от ДОПК "актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция". На основание чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на ЮЛ е териториалната дирекция на НАП по седалището на местните юридически лица. Следователно компетентни да извършат ревизия на „Монтажи“ ДЗЗД, са органи по приходите от ТД на НАП – [населено място].

На съдебният състав е служебно известно, че макар все още да не е публикувано, е налице произнасяне с тълкувателно решение по тълкувателно дело № 2 от 2024г. на Общото събрание на съдиите от колегиите на Върховния административен съд, че ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), определен със заповед по чл.112, ал.1, т.1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал.6, изречение първо от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл.10, ал.9 от Закона за НАП (ЗНАП), по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция, не е нищожен.

С оглед на горното, съдът приема, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и

липсата на която ѝ да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. По аргумент на цитираните разпоредби на директивата, транспонирани и във вътрешното законодателство, изискуемостта на данъка по доставката предполага наличие на осъществена облагаема доставка. По смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, доставката на услуга представлява фактическо престиране на определен резултат, вследствие извършването на определени дейности. Според чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. От анализа на посочената законова разпоредба се налага извод, че, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да е налице реално осъществена такава.

Друго необходимо условие за законосъобразно възникване и упражняване на право на данъчен кредит по пряка доставка е по безспорен начин да се установи получаването на стоката/ услугата от правоползващия именно от доставчика, посочен като такъв във фактурата.

В конкретния случай отказаното право на приспадане на данъчен кредит е обосновано въз основа на констатации за липса на доказателства за конкретните доставки, предаване на резултата от фактурираните услуги и прехвърляне на собствеността върху материалите, тяхното счетоводно отразяване при доставчиците, както и при жалбоподателя. В хода на производство от страна на органите по приходите са инициирани насрещни проверки на изброените преки доставчици. Връчени са ИПДПОЗЛ по конкретните доставки, подробно описани в РД, за което не са приложени съществени доказателства - заявки, разчетно платежни ведомости, документи за закупуване и транспорт на строителните материали, счетоводни документи от всички доставчици, а от „Бюро Комунални услуги“ ЕООД и от „Рила Милк Фууд“ ЕООД не са представени каквито и да е документи. Представените доказателства от „Монтажи“ ДЗЗД, по които се отразяват материали/стоки и услуги в хода на ревизионното производство не са достатъчни, за да обосноват реалност на доставките.

Спорните фактури документират доставки на строителни материали и СМР. Когато се документират доставка на услуги следва да се ангажират доказателства за кадровата и техническа обезпеченост, необходима за извършването им. Следва да се посочи, че за наличието или липсата на реално извършена доставка на услуга може да се съди и по наличието или липсата на резултат от тази услуга, съответно данни за ползване резултата от тази услуга, съответно данни за ползване резултата от тази същата.

Доказването на реална доставка изисква установяване на обстоятелствата, че доставчикът е разполагал с необходимите стоки от същия вид и количество. В хода на ревизията не са представени фактури от предходен доставчик. При анализ на подадените данни от доставчиците в дневник покупки, извършените продажби към

ревизираното лице не могат да се обвържат с декларирани покупки на материали от конкретни техни контрагенти. Няма доказателства за транспортирането на стоките - от кой обект са натоварени и къде са предадени впоследствие. Видно от данни от КАТ доставчиците не разполагат със собствени моторни превозни средства, не са приложени и данни за наети такива, освен от „Ев Ди Транс“ ЕООД, като включително и той не представя пътни листове или други транспортни документи. На следващо място, необходимо е да бъде изследван начинът и мястото на съхранение на материалите/стоките. В случая не са налице данни, че „Ев Ди Транс“ ЕООД, /който представя единствено договор за наем/, както и останалите спорни доставчици, да са разполагали с обект, от който да извършват дейността си. Като доказателство за последното следва да се посочи обстоятелството, че в дневниците си за покупки към подадените справки-декларации по ЗДДС всички изброени по-горе преки доставчици не са отразявали фактури за заплатени консумативи - ел. енергия, вода, наем и т.н., които съпътстват всяка дейност и са част от разходите на всеки търговски обект. За да е безспорно обосновано осъществяването на строително-ремонтните услуги, фактурирани от спорните доставчици е необходимо наличие на материали, които да бъдат вложени при изпълнението на конкретните дейности. Доставчиците следва да разполагат с техника и машини, с които да извършват същите. Нещо повече, в случая нито доставчикът, нито ревизираното лице предоставят информация за конкретни работници, които са извършили услугите. От представените документи не може да се конкретизира начинът, по който са извършени фактурираните дейности, включително какъв е резултатът от услугите. Част от фактурираните СМР не съответстват на описаните в протоколите към Столична община.

Наличието на доставка е положителен факт и като такъв подлежи на доказване от задълженото лице, тъй като то черпи от това изгодни за себе си правни последици. Доказателствената тежест за установяване на реалността на доставките се носи от ревизирания субект, който е декларирал право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Този извод произтича от основния принцип за разпределение на доказателствената тежест, според който всяка страна следва да докаже фактите, от чието настъпване черпи изгодни за себе си правни последици. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, поради което не се ползва с материална доказателствена сила. Ревизираното лице не се справи с доказателствената си задача да обори по пътя на насрещно доказване изводите на органите по приходите. В случая е невъзможно получателят да не знае, че фактурите не отразяват реални доставки, след като е страна по тях, поради което и с декларирането им претендира право на данъчен кредит, за което знае, че не е възникнало.

Представените договори с изброените доставчици са абсолютно идентични и с тях жалбоподателят е възложил извършването на услуги, които се дублират. Така

например за ремонт на покрив на сградата в [населено място].[жк], [улица] са приложени документи, че доставката на материали и услугите са извършени веднъж от „Бюро Комунални услуги“ ЕООД и втори път от „Ев Ди Транс“ ЕООД. Видно от изложеното предметът на доставките от различните контрагенти се дублира, т.е. за едни и същи доставки „Монтажи“ ДЗЗД използва различни доставчици през отделните периоди в обхвата на ревизията. Видно от справка от информационния масив на НАП всички дружества за доставките, по които е отказан данъчен кредит с РА са deregистрирани по ЗДДС, на основание чл. 176 от ЗДДС, а периодите на фактурираните услуги към жалбоподателя са непосредствено преди deregистрацията им.

Не са представени и данни за начина на формиране на цената. Не само, че доставчиците не са представили доказателства за закупени и вложени материали, но такива доказателства не са ангажирани и от страна на ревизираното лице. Предмет на доставките са СМР, които са невъзможни без влягането на съответните материали, по отношение на които не са представени никакви доказателства. Няма данни по какъв начин е организиран транспортът на същите при приемането им от „Монтажи“ ДЗЗД.

Съдът приема, че ревизираното лице не разполага с доказателства, удостоверяващи, че реално е получател на фактурираните доставки. Нито ревизираното лице, нито доставчиците са предоставили данни за конкретни работници, осъществили документираните услуги. Единствено фактът на оповестяване на трудови договори, не е самостоятелно доказателство за реално положен труд по процесните услуги от наетите лица, доколкото противоречи на останалите фактически констатации и доказателствата за тях. Съпоставени тези данни с данъчната сметка на всеки отделен доставчик е видно, че са подавани декларации обр. 1 и обр. 6 за осигуровки, но не са плащани задължителните осигурителни вноски и данък върху доходите на физически лица.

Нито един от преките доставчици не е подавал справки по чл. 73 от **Закона за данъци върху доходите на физическите лица** (ЗДДФЛ) за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения.

Неясен остава и въпросът как и въз основа на какви критерии жалбоподателят е избрал процесните доставчици да му осигурят изпълнение на услуги и доставка на материали, при все че голяма част от тях не разполагат с квалифициран персонал, липсата на търговски офиси и обекти на същите, без получени оферти, без подписани документи за вложени материали съобразно договорените условия за количествено - стойностни сметки и др. По данни от регистрите на НАП deregистрацията по ЗДДС на всички изброени по-горе дружества е прекратена по инициатива на орган по приходите. Доставчиците декларират в отчетните си регистри по ЗДДС покупки от дружества, които са с рисков профил. Не разполагат с ДМА, с които биха могли да извършат декларираните доставки към ревизираното

дружество. Отчитат минимална печалба несъответстваща на претендираните обеми продажби.

Съдът намира, че органите по приходите са направили обоснован извод, че не е доказано извършването на реални доставки на процесните стоки и услуги, поради което не следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит. Предвид изложените съображения, съдът намира, че РА е правилен и законосъобразен в частта на установените задължения, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 11 977,45 лева съобразно чл.7, ал.2, т.5 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 183 186,17 лева/.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Монтажи“ ДЗЗД – [населено място], представлявано от С. Л. Я. чрез адвокат Д. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221723004538-091-001/22.02.2024г., потвърден с Решение № 829/17.06.2024г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 147 766,67 лв. и са начислени лихви в размер на 35 419,50 лв.

ОСЪЖДА „Монтажи“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк]бл. 405. вх. Д. ет. 5. ап. 150, представлявано от управителя С. Л. Я. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 11 977,45 /единадесет хиляди деветстотин седемдесет и седем/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

